Proiectarea Algoritmilor

Curs 7 – Parcurgere în adâncime (DFS), Sortare Topologică & Componente Tare Conexe

Bibliografie

Giumale – Introducere în Analiza
 Algoritmilor cap. 5.1 și 5.2

Cormen – Introducere în Algoritmi cap.
 Algoritmi elementari de grafuri (23) – Sortare topologică + ComponenteTare Conexe

 http://en.wikipedia.org/wiki/Tarjan%27s_stro ngly_connected_components_algorithm

Parcurgere în adâncime (DFS)

- Nu mai avem nod de start, nodurile fiind parcurse în ordine.
- d(u) = momentul descoperirii nodului (se trece prima oară prin u şi e totodată şi momentul începerii explorării zonei din graf ce poate fi atinsă din u).
- f(u) = timpul de finalizare al nodului (momentul în care prelucrarea nodului u a luat sfârșit)
 - Tot subarborele de adâncime dominat de u a fost explorat.
 - Alternativ: tot subgraful accesibil din u a fost descoperit şi finalizat deja.

DFS – Structura de date

- Folosește o stiva (LIFO) pentru a reține nodurile ce trebuie prelucrate
 - În implementările uzuale, stiva este rareori folosită explicit;
 - Se apelează la recursivitate pentru a simula stiva.
- Folosește o variabilă globală timp pe baza căreia se calculează timpii de descoperire și de finalizare ai fiecărui nod.
- Pentru fiecare nod se reţin:
 - Părintele $\pi(u)$ (p(u));
 - Timpul de descoperire d(u);
 - Timpul de finalizare f(u);
 - Culoarea nodului.

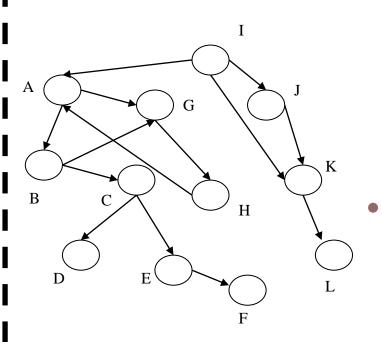

DFS – Algoritm

- DFS(G)
 - V = noduri(G)
 - **Pentru fiecare** nod $u (u \in V)$
 - c(u) = alb; p(u) = null; // inițializare structură date
 - timp = 0; // reţine distanţa de la rădăcina arborelui DFS pană la nodul curent
 - Pentru fiecare nod u (u ∈ V)
 - Dacă c(u) este alb
 - Atunci explorare(u); // explorez nodul
- explorare(u)
 - d(u) = ++ timp; // timpul de descoperire al nodului u
 - c(u) = gri; // nod în curs de explorare
 - Pentru fiecare nod v (v ∈ succs(u)) // încerc sa prelucrez vecinii
 - Dacă c(v) este alb
 - Atunci {p(v) = u; explorare(v);} // dacă nu au fost prelucrați deja
 - c(u) = negru; // am terminat de explorat nodul u
 - f(u) = ++ timp; // timpul de finalizare al nodului u

DFS – Exemplu

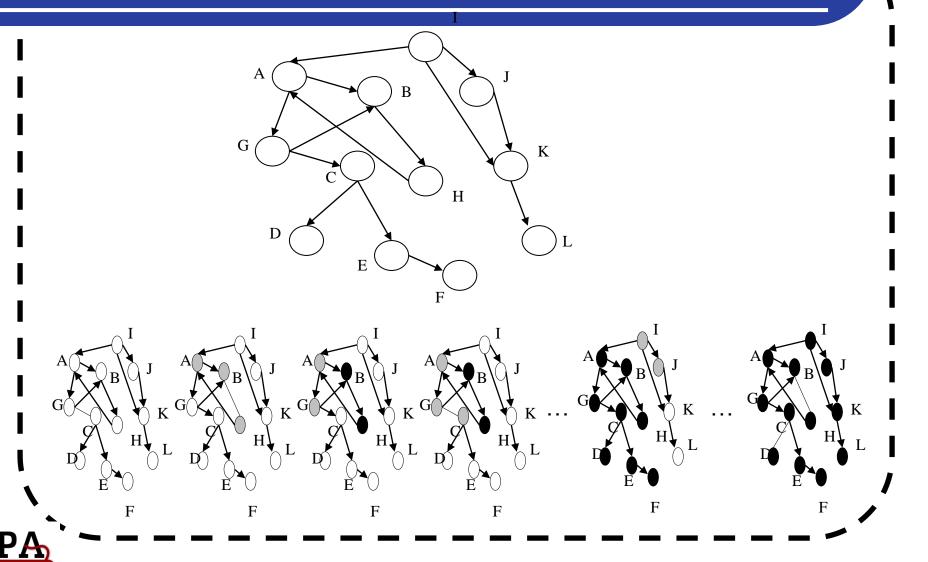
DFS(G)

- V = noduri(G)
- **Pentru fiecare** nod u (u ∈ V)
 - c(u) = alb; p(u) = null; // inițializare structură date
- timp = 0; // reţine distanţa de la rădăcina arborelui
 // DFS pană la nodul curent
- **Pentru fiecare** nod u (u ∈ V)
 - Dacă c(u) este alb
 - Atunci explorare(u); // explorez nodul

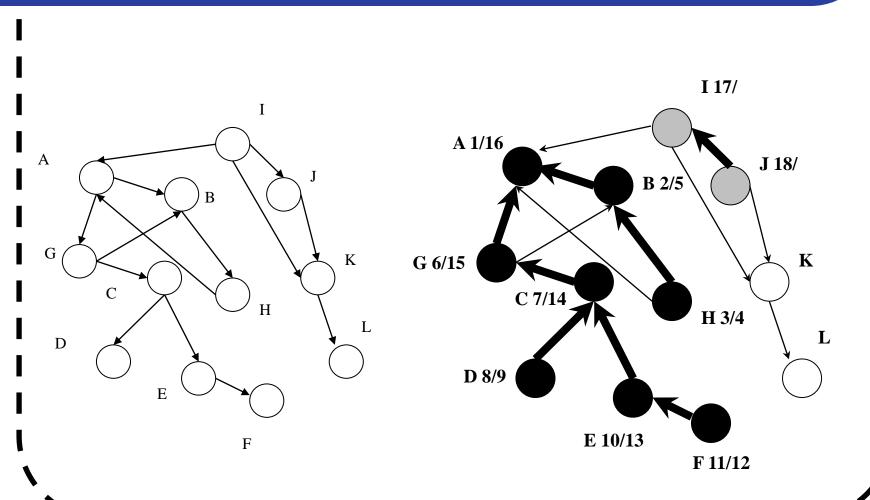
explorare(u)

- d(u) = ++ timp; // timpul de descoperire al nodului u
- c(u) = gri; // nod in curs de explorare
- Pentru fiecare nod v (v ∈ succs(u)) // încerc sa // prelucrez vecinii
 - Dacă c(v) este alb
 - Atunci {p(v) = u; explorare(v);} // dacă nu au
 // fost prelucrați deja
- c(u) = negru; // am terminat de explorat nodul u
- f(u) = ++ timp; // timpul de finalizare al nodului u

DFS – Evoluția explorării

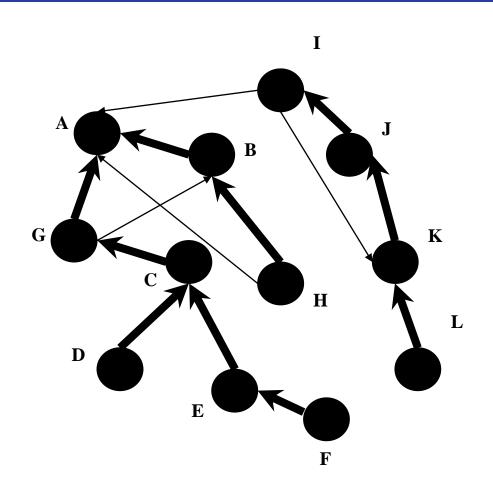

DFS - Calculul timpilor

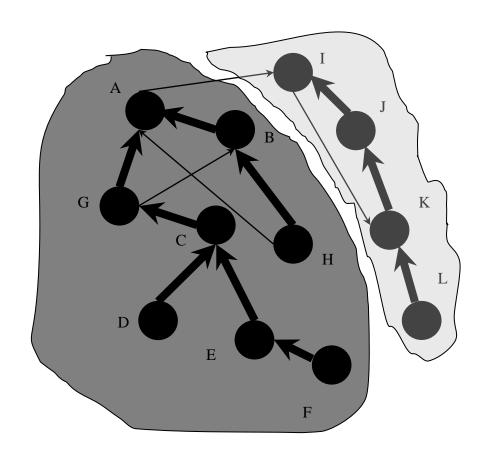

DFS – Pădurea de arbori de parcurgere în adâncime

DFS – Zone de explorare

DFS – Proprietăți (I)

- I(u) = intervalul de prelucrare al nodului (d(u),f(u)).
- Lema 5.5. G = (V,E); u ∈ V; pentru fiecare v descoperit de DFS pornind din u este construită o cale v, p(v), p(p(v)),..., u.
 - Fie calea $u = v_0 v_1 ... v_n = v$. Dem prin inducție ca $\pi(v_i) = v_{i-1}!$
- Teorema 5.2. G = (V,E); DFS(G) sparge graful G într-o pădure de arbori Arb(G) = { Arb(u); p(u) = null } unde Arb(u) = (V(u),E(u));
 - $V(u) = \{ v \mid d(u) < d(v) < f(u) \} + \{u\};$
 - $E(u) = \{ (v, z) \mid v, z \in V(u) \&\& p(z) = v \}.$
 - Dem: Conform algoritmului, se pot identifica noduri în ciclul principal sau din funcția de explorare. Dacă u e descoperit în ciclul principal, atunci ∃ o cale către toți succesorii dată de părinți → V(u) = { v | d(u) < d(v) < f(u) } iar arcele sunt chiar cele ce desemnează părinții

DFS – Proprietăți (II)

- Teorema 5.3. Dacă DFS(G) generează 1 singur arbore => G este conex. (Reciproca este adevărată?)
 - Graf orientat conex înseamnă că prin transformarea arcelor în muchii se obține un graf neorientat conex.
- Teorema 5.4. Teorema parantezelor:
 - ∀ u, v avem I(u) ∩ I(v) = Ø sau I(u) ⊂ I(v) sau I(v) ⊂ I(u).
 - Dem prin considerarea tuturor combinațiilor posibile!
 - a) I(u) < I(v): d(u) < f(u) < d(v) < f(v): v ∉ R(u) → v rămâne alb pe durata prelucrării lui u → f(u) < d(v)
 - b) I(v) ⊂ I(u): d(u) < d(v) < f(v) < f(u): v ∈ R(u) → v este descoperit
 din u şi devine negru înaintea terminării prelucrării lui u → f(v) < f(u)
 - c) I(v) < I(u): d(v) < f(v) < d(u) < f(u) Analog a)
 - d) I(u) ⊂ I(v): d(v) < f(u) < f(u) < f(v) Analog b)

DFS – Proprietăți (III)

- ▶ Teorema 5.5. \forall u, v ∈ V, atunci v ∈ V(u) \Leftrightarrow I(v) \subset I(u).
- Teorema 5.6. Teorema drumurilor albe:
 - G = (V,E); Arb(u); v este descendent al lui u in Arb(u) ⇔ la momentul d(u) există o cale numai cu noduri albe u..v.
 - Demonstrație prin inducție!
 - v ∈ V(u) → la momentul d(u) există o cale numai cu noduri albe u..v
 - Dacă v ∈ V(u) → ∃ o cale unică v.. α..u de pointeri π. Fie un nod oarecare z din calea α. → (Teorema 5.5) d(u) < d(z) < f(z) < f(u) → la d(u), c(z) = alb și cum z a fost ales la întămplare → toate nodurile de pe calea α sunt albe la d(u).
 - la momentul d(u) există o cale numai cu noduri albe u..v → v ∈ V(u)
 - Fie u = v₀v₁...v_p = v o cale din G, a.î. La d(u) avem c(v_i) = alb, ∀i ∈ 0,p. Dem prin inducție după i că v_i este descendentul lui u în Arb(u).
 - Caz de bază: $d(u) < d(v_1) < f(u) \rightarrow (Teorema 5.5) v_1 descendent al lui u Adevărat$
 - Pas inducție: v_i descendent al lui u → v_{i+1} descendent al lui u
 - v_i descendent al lui $u \to d(u) < d(v_i) < f(v_i) < f(u)$. Cum v_{i+1} este alb la d(u) si este succesorul lui $v_i \to v_{i+1}$ este descoperit după d(u), dar înainte de $f(v_i)$. $\to d(u) < d(v_{i+1}) < f(v_i) < f(u) \to v_{i+1}$ descendent al lui u

Clasificări ale arcelor grafului (I)

- Arc direct (de arbore) (u, v)
 - Ce fel de noduri?
- Arc invers (de ciclu) (u, v)
 - Ce fel de noduri?
- Arc înainte (u, v)
 - Ce fel de noduri?
- Arc transversal (u, v)
 - Ce fel de noduri?

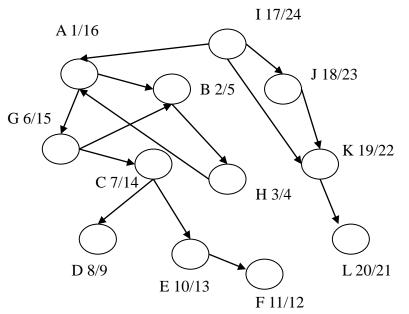

Clasificări ale arcelor grafului (II)

- Arc direct (de arbore) (u, v)
 - între nod gri şi nod alb;
- Arc invers (de ciclu) (u, v)
 - între nod gri şi nod gri;
- Arc înainte (u, v)
 - nod gri şi nod negru şi d(u) < d(v);
- Arc transversal (u, v)
 - nod gri şi nod negru şi d(u) > d(v).

Clasificări ale arcelor grafului (III)


```
Arc direct (de arbore) (u, v)
    între nod gri și nod alb;
Arc invers (de ciclu) (u, v)
    între nod gri și nod gri;
Arc înainte (u, v)
    nod gri și nod negru și d(u) < d(v);
Arc transversal (u, v)
    nod gri și nod negru și d(u) > d(v).
```

```
Arc direct (de arbore):

AB, BH, AG, GC, CD, CE, EF, IJ, JK, KL

Arc invers (de ciclu):

HA

Arc înainte:

KARC ÎNAINTE:

KARC
```


DFS – Proprietăți (IV)

- Teorema 5.7. Într-un graf neorientat, DFS poate descoperi doar muchii directe şi inverse.
 - Dem prin considerarea cazurilor posibile!
 - Fie muchia (u,v) ∈ E şi pp. d(u) < d(v). Muchia poate fi străbătută din u sau din v:
 - Caz (u,v): c(u) = gri, c(v) = alb → muchie directă
 - Caz (v,u): la d(u) ∃ o cale cu noduri albe u..v → (Teorema drumurilor albe) v este descendent al lui u în Arb(u) → (Teorema 5.5) d(u) < d(v) < f(v) < f(u) → în intervalul (d(v), f(v)) când se investighează (v,u) c(u) = c(v) = gri → muchie inversă

DFS – Proprietăți (V)

- Teorema 5.8. G = graf orientat; G ciclic ⇔ în timpul execuției DFS găsim arce inverse.
 - Dem prin exploatarea proprietăților de ciclu și de arc invers!
 - G ciclic → DFS descoperă arce inverse
 - DFS descoperă arce inverse → G ciclic
 - Fie (v,u) arc invers → d(u) < d(v) < f(v) < f(u) → (Teorema 5.5) → v este descendent al lui u în Arb(u) → ∃ calea u..v care inchide ciclul

DFS – Complexitate și Optimalitate

Complexitate:

O(n+m)

n = număr noduri

m = număr muchii

Optimalitate: NU

Parcurge tot graful? DA

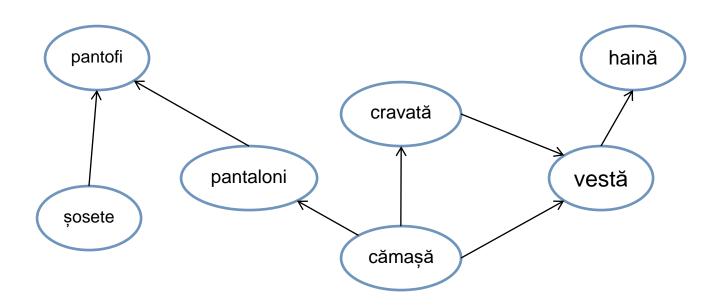
Sortare topologică

- Se folosește la sortarea unei mulțimi parțial ordonate (nu orice pereche de elemente pot fi comparate).
- Fie A o mulţime parţial ordonată faţă de o relaţie de ordine ∝ (∝ ⊆ A*A) atunci ∃ e₁ şi e₂ astfel încât e₁, e₂ nu pot fi comparate.
- O sortare topologică a lui A este o listă L =
 <e₁,e₂...e_n>, cu proprietatea că ∀ i, j, dacă e_i ∝ e_j, atunci i < j.

Sortare topologică - Exemplu

 A = { pantofi, șosete, cravată, haină, vestă, pantaloni, cămașă }.

Sortare topologică

- G = (V,E) orientat, aciclic.
- V_S secvenţa de noduri a.î. ∀(u,v) ∈ E, avem index(u) < index(v).
- Scop: Sortare_topologică(G) => V_S.
- Idee bazată pe DFS:
 - G = (V,E) orientat, aciclic; la sfârşitul DFS avem ∀(u,v) ∈ E,
 f(v) < f(u)
 - => colectăm în V_S vârfurile în ordinea descrescătoare a timpilor f

Algoritm sortare topologică

- Sortare_topologică (G)
 - Pentru fiecare nod u (u ∈ V) {c(u) = alb;} // iniţializări
 - $V_S = \emptyset$;
 - Pentru fiecare nod u (u ∈ V) // pentru fiecare componentă conexă
 - Dacă c(u) este alb
 - V_S = Explorează (u, V_S) // prelucrez componenta conexă
 - Întoarce V_S
- Explorează (u, V_s)
 - c(u) = gri // prelucrez nodul, deci îi actualizez culoarea
 - Pentru fiecare nod v (v ∈ succs(u))
 - Dacă c(v) este alb atunci V_S = Explorează (v, V_S) // recursivitate
 - Dacă c(v) este gri atunci Întoarce Eroare: graf ciclic
 - c(u) = negru // am terminat prelucrarea nodului
 - Întoarce cons(u, V_S) // inserează nodul u la începutul lui V_S

Sortare topologică – Observație

- Observație: În general există mai multe sortări posibile!
- Ex:
 - cămașă, cravată, vestă, haină, șosete, pantaloni, pantofi
 - cămașă, pantaloni, cravată, vestă, haină, șosete, pantofi
 - şosete, cămașă, cravată, vestă, haină, pantaloni, pantofi
 - șosete, cămașă, pantaloni, cravată, vestă, haină, pantofi
 - şosete, cămașă, pantaloni, pantofi, cravată, vestă, haină
- Care e numărul maxim de sortări topologice?
- Dar numărul minim?
- Când se obţin aceste valori?

Complexitate?

Sortare topologică – Complexitate

Complexitate: O(n+m)n = număr noduri m = număr muchii

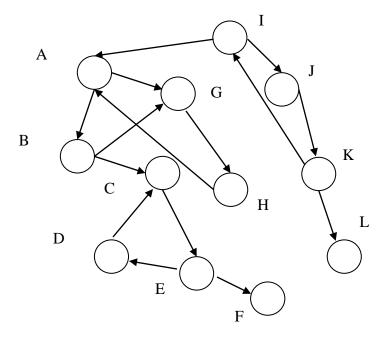

Componente Tare Conexe (CTC)

- Definiție: Fie G = (V,E) un graf orientat. G este tareconex ⇔ ∀ u,v∈V ∃ o cale u..v și o cale v..u (u∈R(v) și v∈R(u)).
- Definiție: G = (V,E) graf orientat. G' = (V',E'), V'⊆V, E'⊆E. G' este o CTC a lui G ⇔ G' e tare-conex (∀ u,v∈V', u∈R(v) și v∈R(u)) și G' este maximal (ca număr de noduri).
- Lema 5.6: G = (V,E) graf orientat, G' CTC => ∀
 u,v∈V' avem ∀ u..v din G are noduri exclusiv in V'
 - Dem: ∀ z a.î. u..z..v => z∈R(u) şi v∈R(z). Dar u∈R(v)
 => z∈R(v) => v şi z sunt în aceeaşi CTC.

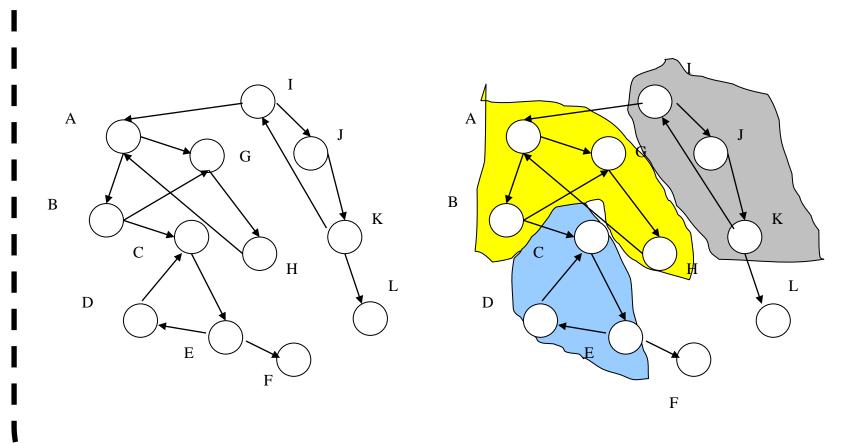

Exemplu (I) – determinare CTC

Exemplu (II) – determinare CTC(2).

28

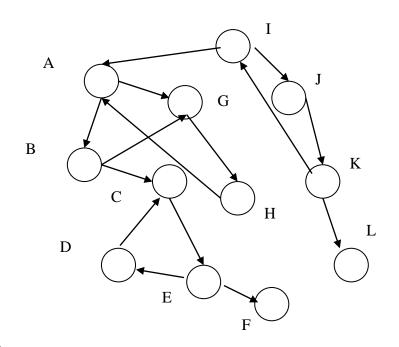
Componente Tare Conexe (CTC)

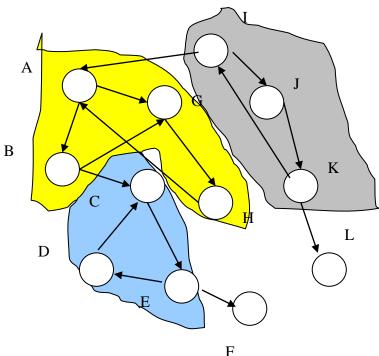
- Teorema 5.10: G = (V,E) orientat, G' = (V',E') o CTC a lui G. Toate nodurile v∈V' sunt grupate in acelaşi Arb(u) construit de DFS(G), unde u este primul nod descoperit al componentei.
 - Dem: ∀ v∈V', v ≠ u, ∃ u..v drum cu noduri albe la momentul descoperirii d(u); toate nodurile drumului sunt în V' (conf. Lema 5.6) => (din Teorema drumurilor albe) v este descendent al lui u în Arb(u)

Exemplu (III) - DFS

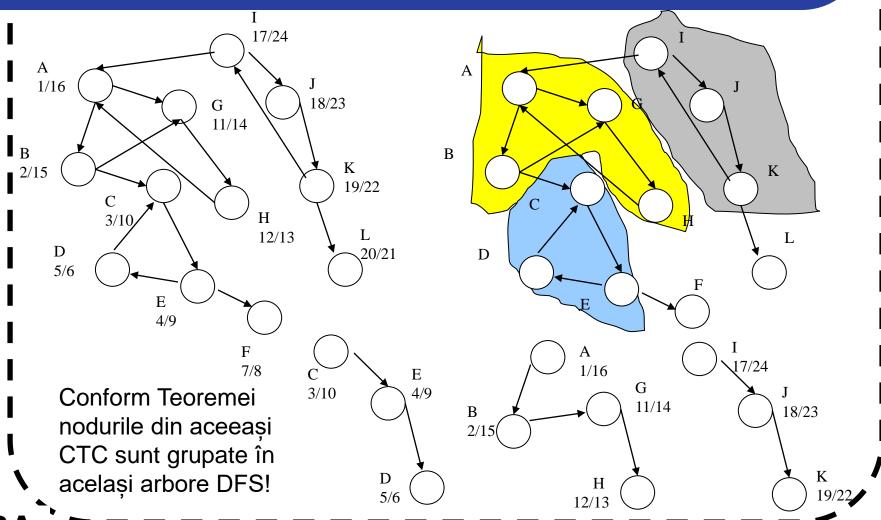
 Aplicare DFS pornind din primul nod al fiecărei CTC

30

Exemplu (IV) - DFS(2)

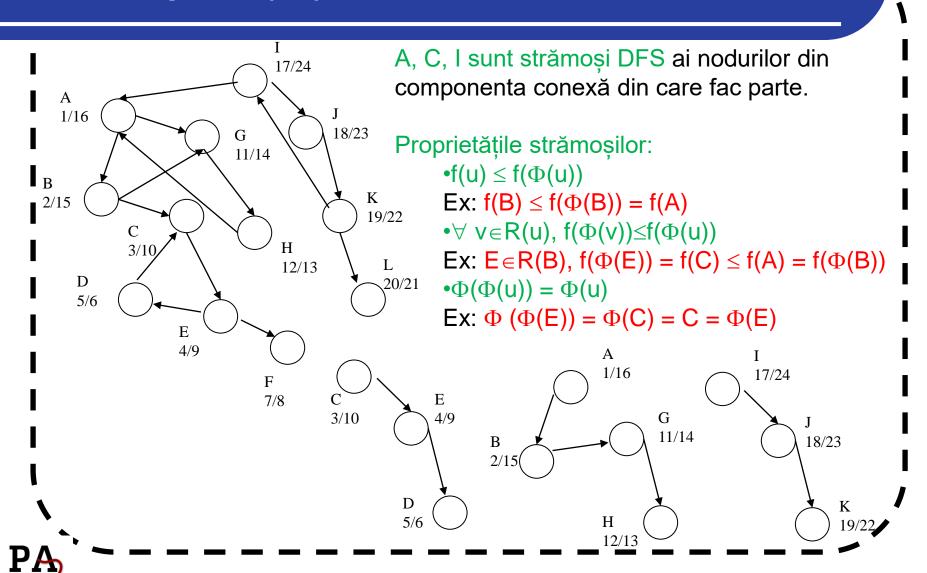

Componente Tare Conexe (CTC)

- Definiţie: G = (V,E) orientat, u∈V. Φ(u) = strămoş DFS al lui u determinat în cursul DFS(G) dacă:
 - Φ(u)∈R(u)
 - f(Φ(u)) = max{f(v) | v∈R(u)}
- Ce e Φ(u)? Φ(u) este primul nod din CTC descoperit de DFS(G)
- Teorema 5.11: Φ(u) satisface următoarele proprietăţi:
 - 1. $f(u) \le f(\Phi(u))$ când e egalitate? u este primul nod din CTC
 - v∈R(u), f(Φ(v)) ≤ f(Φ(u)) ce înseamnă ca e egalitate? u si v sunt in aceeași CTC
 - 3. $\Phi(\Phi(u)) = \Phi(u)$ Dem: $\Phi(u) \in R(u) \xrightarrow{2} f(\Phi(\Phi(u))) \le f(\Phi(u))$; $\xrightarrow{1} f(\Phi(\Phi(u))) \ge f(\Phi(u)) \rightarrow f(\Phi(\Phi(u))) = f(\Phi(u)) \rightarrow \Phi(\Phi(u)) = \Phi(u)$

Exemplu (V) – stramosi

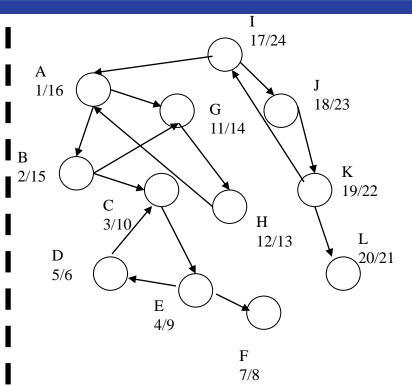

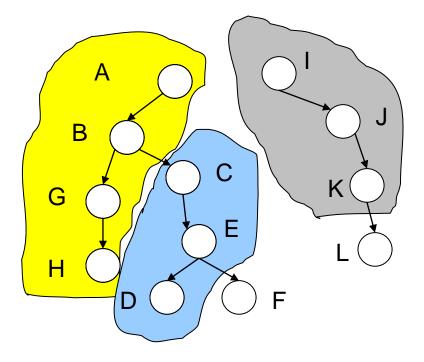
Componente Tare Conexe (CTC)

- Din Definiţie: Φ(u)∈R(u) şi f(Φ(u)) = max{f(v) | v∈R(u)}.
- Teorema 5.12. G = (V,E) orientat, ∀ u∈V, u este descendent al lui Φ(u) în Arb(Φ(u)) construit de DFS.
 - Dem: prin considerarea tuturor culorilor posibile ale lui $\Phi(u)$ la momentul d(u).
- Teorema 5.13. G = (V,E) orientat, $\forall u,v \in V$; u și v aparțin aceleiași $CTC \Leftrightarrow \Phi(u) = \Phi(v)$.
 - Dem folosind proprietățile strămoșilor :
 - \forall $u,v \in$ aceleiași CTC => $\Phi(u) = \Phi(v)$: $v \in R(u)$, $f(\Phi(v)) \leq f(\Phi(u))$ și $u \in R(v)$, $f(\Phi(u)) \leq f(\Phi(v)) => f(\Phi(u)) = f(\Phi(v)) \rightarrow \Phi(u) = \Phi(v)$
 - Φ(u) = Φ(v) => Φ(u)∈R(u) => u şi Φ(u) ∈ aceleiaşi CTC şi Φ(u)∈R(v) => v şi Φ(u) ∈ aceleiaşi CTC
 => u şi v ∈ aceleiaşi CTC

Exemplu (VI)

Primul nod dintr-o CTC descoperit I prin DFS va avea drept succesori în I arborele generat de DFS toate/ elementele componentei conexe!

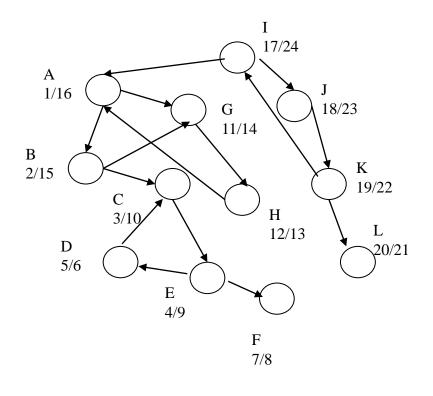
Componente Tare Conexe (CTC)

Probleme:

- vrem ca fiecare arbore construit să conțină o CTC.
- trebuie să eliminăm nodurile care nu sunt în componenta conexă.
- Idee eliminăm nodurile ce nu aparțin CTC! Cum?
 - Dacă aparţin Arb(u) şi nu CTC => ∃ u..v şi ∄ v..u.
 - DFS pe graful transpus, în ordinea descrescătoare a timpilor de finalizare obţinuţi din DFS pe graful normal!

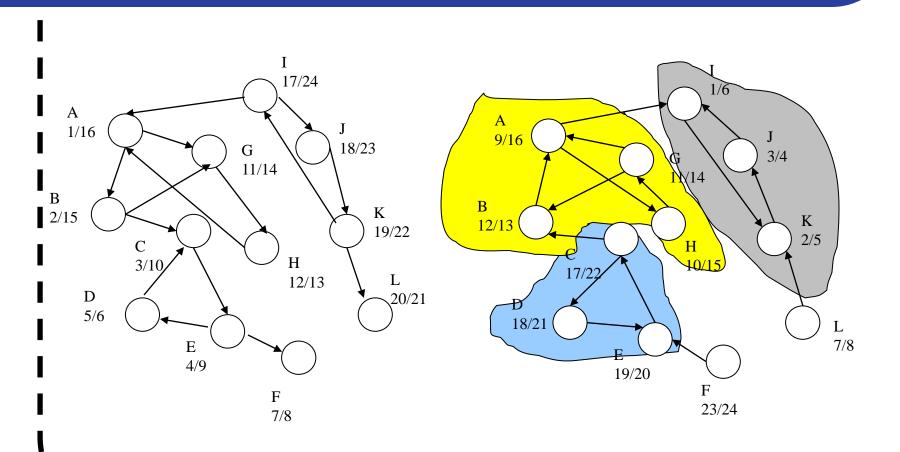

Exemplu (VII) – DFS (GT)

Exemplu (VIII) – DFS (G^T) (2)

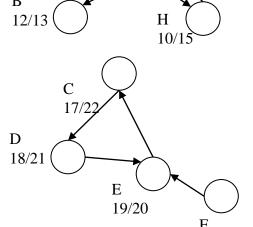

Componente Tare Conexe (CTC)

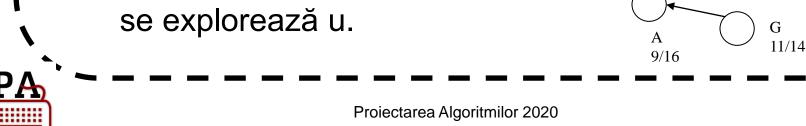
Cazuri în DFS(G^T):

 v este în CTC descoperita din u → v poate fi descoperit din u și în DFS(G^T).

v∉CTC dar v∈Arb(u) în DFS(G)→
 nu va fi atins în DFS(G^T) din u.

v∉CTC dar ∃ v..u în G → f(v) > f(u)
 → v va fi deja colorat în negru când se explorează u.

11/14

23/24

Observatii

 Înlocuind componentele tare conexe cu noduri obţinem un graf aciclic. De ce?

 Pentru că altfel am avea o singură CTC!

- Prima parcurgere DFS este o sortare topologică. De ce?
- Pentru că sortează nodurile în ordinea inversă a timpilor de finalizare a strămoşilor fiecărei CTC!

Pseudocod algoritm CTC

- Algoritmul lui Kosaraju:
- CTC(G)
 - DFS(G)
 - G^T = transpune(G)
 - DFS(G^T) (în bucla principală se tratează nodurile în ordinea descrescătoare a timpilor de finalizare de la primul DFS)
- Componentele conexe sunt reprezentate de pădurea de arbori generați de DFS(G^T).

Complexitate?

Algoritmul lui Kosaraju

Complexitate O(n+m)n = numar noduri m = numar muchii

Corectitudine algoritm CTC (1)

- Teoremă: Algoritmul CTC calculează corect componentele tare conexe ale unui graf G = (V,E).
- Dem. prin inducție după nr. de arbori de adâncime găsiți de DFS al G^T că vârfurile din fiecare arbore formează o CTC:
 - Fiecare pas demonstrează că arborele format în acel pas e o CTC, presupunând că toţi arborii produşi deja sunt CTC.
 - P₁: trivial pentru că ∄ arbori anteriori.
 - P_n→ P_{n+1}: Fie arborele T obţinut in pasul curent având rădăcina r. Notăm C_r = {v∈V | Φ(v) = r}.

Corectitudine algoritm CTC (2)

- Demonstrăm că $u \in T \Leftrightarrow u \in C_r$:
- $u \in C_r \rightarrow u \in T$:
 - u ∈ C_r → ∃ r..u → toate nodurile din C_r ajung în același arbore DFS (Arb(r)). Dar r ∈ C_r și r e rădăcina lui T → ∀ u ∈ C_r => u ∈ T
- u ∈ T → u ∈ C_r: demonstrăm că ∀ w a.î. f(Φ(w)) > f(r) sau f(Φ(w)) < f(r), w ∉ T
 - Dacă f(Φ(w)) > f(r) → la d(r), w e deja pus în CTC cu rădăcina Φ(w) pt. că nodurile sunt considerate în ordinea inversă a timpilor de finalizare → w ∉ T
 - Dacă $f(\Phi(w)) < f(r) \rightarrow w \notin T$ pt. că altfel $(w \in T) \rightarrow \exists r...w$ în $G^T \rightarrow \exists w..r$ în $G \rightarrow r \in R(w), \rightarrow f(\Phi(w)) \ge f(\Phi(r)) = f(r)$ (F)
 - \rightarrow T contine doar nodurile pt. care $\Phi(w) = r \rightarrow T = C_r$

ÎNTREBĂRI?

Bibliografie curs 8

- [1] Giumale Introducere în Analiza Algoritmilor cap. 5.3, 5.4, 5.4.1
- [2] Cormen Introducere în Algoritmi cap. Heap-uri binomiale
 (20), Heap-uri Fibonacci (21), Drumuri minime de sursă unica
 primele 2 subcapitole (25.1 şi 25.2)
- [3] R. Sedgewick, K. Wayne Algorithms and Data Structures Fall 2007 Curs Princeton http://www.cs.princeton.edu/~rs/AlgsDS07/06PriorityQueues.pdf
- [4] Heap Fibonacci:
 http://www.cse.yorku.ca/~aaw/Jason/FibonacciHeapAnimatio

